ปัญญาชนกับ'ยกเข่ง'

มองผ่าน'แถลงการณ์'

"**ไดินหมากพลาดตาเดียว แพ้ทั้งกระดาน**" นาทีนี้คงไม่มีคำเปรียบเทียบไหนเหมาะสมเท่ากับข้างต้นอีกแล้ว กับบทบาทของ "พรรคเพื่อไทย" เสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร ในการผลักดันร่าง พ.ร.บ.นิรโทษกรรม

เพราะในการแปรญัตติวาระที่ 2 กรรมาธิการฝ่ายเสียงข้างมากได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และผ่านวาระ 3 อย่างเร่งรีบในค่ำคืนของวัน "ฮาโลวีน" 31 ตุลาคม ทำเอา **"หลอน"** ไปตามๆ กัน

จากเดิมนิรโทษเฉพาะผู้ชุมนุมและแสดงออกทางการเมือง ไม่รวมผู้สั่งการและแกนนำ กลับกลายเป็น **"เหมาเข่ง"** เหมารวมครอบคลุมระยะเวลายาวนาน

นี่เองเป็น **"ประเด็นร้อน"** ที่ **"เรียกแขก"** จากทั่วทุกสารทิศออกมาเคลื่อนไหวคัดค้าน โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาต่างๆ ไล่ตั้งแต่ผู้บริหาร นักศึกษา พร้อมใจกัน **"ออกแถลงการณ์"** ต่อต้านตามกันมาติดๆ

แต่จะ **"ต้าน"** ในประเด็นไหนบ้าง นี่สิคือเรื่องที่น่าสนใจ?

เริ่มต้นใน **กลุ่มที่ 1** ด้วย แถลงการณ์ของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ท้ายแถลงการณ์มีการลงชื่อของ 18 อธิการบดี ของมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ เน้นไปที่เรื่อง **"ทุจริตคอร์รัปชั่น"** ไม่พูดถึงเรื่อง **"สลายการชุมนุม"** ที่ทำให้มีผู้เสียชีวิต และบาดเจ็บจำนวนมากเลยแม้แต่น้อย

"ทปอ.เห็นว่า การที่ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม มีเนื้อหาดังกล่าวข้างต้นเท่ากับเป็นการสร้างมาตรฐานที่ไม่ถูกต้องขึ้นในสังคมไทย เพราะจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่า การทุจริตคอร์รัปชั่นมิใช่สิ่งร้ายแรง และในท้ายที่สุดก็สามารถหลุดพ้นจากความรับผิดได้ด้วยการนิรโทษกรรม จะทำให้การต่อสู้กับปัญหาคอร์รัปชั่นในสังคมไทยในปัจจุบัน ไม่ประสบผลสำเร็จ และจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อไปในอนาคต"

ทำนองเดียวกับแถลงการณ์ของ **มหาวิทยาลัยมหิดล**, **มหาวิทยาลัยศิลปากร**, คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษาและศิษย์เก่า **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี**, **มหาวิทยาลัยหาดใหญ่**, **สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น** ต่างก็พุ่งไปที่การคัดค้านประเด็น **"ทุจริตคอร์รัปชั่น"**

เช่น มหาวิทยาลัยมหิดล

"เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม มีเนื้อหาที่เป็นการสร้างมาตรฐานไม่ถูกต้องขึ้นในสังคมไทย เพราะจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่า การทุจริต คอร์รัปชั่นมิใช่สิ่งร้ายแรง และสามารถหลุดพ้นจากความรับผิดได้ด้วยการนิรโทษกรรม ทั้งนี้ จะทำให้การต่อต้านปัญหาคอร์รัปชั่นในสังคมไทยประสบผลสำเร็จและจะสร้างบรรทัดฐานที่ไม่ถูกต้อง ให้กับการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชั่น"

หรือมหาวิทยาลัยศิลปากร

"เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม ดังกล่าว มีเนื้อหาสนับสนุนส่งเสริมต่อการสร้างมาตรฐานที่ไม่ถูกต้องขึ้นในสังคมไทย ส่งผลทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ว่า การทุจริตคอร์รัปชั่นและการกระทำผิดอาญาต่างๆ มิใช่เรื่องร้ายแรง และในที่สุดก็สามารถหลุดพ้นจากความผิดได้ด้วยการนิรโทษกรรม"

กลุ่มที่ 2 เป็นแถลงการณ์ของมหาวิทยาลัยที่ค้านในหลายประเด็น ชี้ให้เห็นถึงความผิดในการแปรญัตติ ซึ่งขัดกับหลักการของกฎหมาย

ประกอบด้วย แถลงการณ์คณะนิติศาสตร์ **มหาวิทยาลัยศรีปทุม** ที่พูดถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลที่ถูกกระทำ ซึ่งรัฐต้องให้ความคุ้มครอง โดยไม่ออกกฎหมายยกเว้น รวมถึงยังค้านการนิรโทษกรรมแก่ความผิดในฐานทุจริตคอร์รัปชั่น

แถลงการณ์ คณาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์ **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ** ที่ชี้ให้เห็นถึงการขัดรัฐธรรมนูญของกฎหมาย การนิรโทษครอบคลุมหลากหลายกรณี ไม่ว่าจะเป็นการชุมนุมทางการเมืองของประชาชน การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐโดยใช้อำนาจผู้สั่งการ รวมถึงเรื่องทุจริตคอร์รัปชั่นของนักการเมือง

ที่น่าสนใจคือ **กลุ่มที่ 3** แถลงการณ์ที่ออกโดย **"นิสิต-นักศึกษา"**

ประเด็นคัดค้านค่อนข้างหลากหลาย อาทิ แถลงการณ์องค์การนักศึกษา **มหาวิทยาลัยเชียงใหม่** วิพากษ์วิจารณ์ที่ตัวบทว่า *"เป็นกฎหมายที่มีสภาพบังคับ ทำให้เกิดสิทธิและหน้าที่แก่ประชาชนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีผลกระทบต่อสังคมส่วนรวมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการลบล้างความผิดให้กับผู้กระทำความผิดโดยมีขอบเขตที่กว้างเกินไป"*

แถลงการณ์สภานักศึกษา **สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง** เนื้อหาตอนหนึ่งว่า *"...เป็นการสร้างมาตรฐานที่ไม่ถูกต้องให้แก่สังคมไทย โดยการลบล้างความผิดให้แก่ผู้กระทำความผิด ความผิดในทรัพย์สินต่อการเผาทำลาย และความผิดฐานทุจริตคอร์รัปชั่น"*

ขณะที่แถลงการณ์องค์การนิสิต **มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน** นอกจากพูดเรื่องหลักนิติรัฐ นิติธรรม กระบวนการยุติธรรม ที่ถูกทำลายแล้ว ยังมีอีกข้อหนึ่งที่น่าสนใจ เพราะเป็นแถลงการณ์ฉบับเดียวที่ระบุคำว่า **"ฆ่า"**

เนื้อความระบุว่า *"ร่าง พ.ร.บ.นิรโทษกรรม เป็นการสร้างมาตรฐานที่ไม่ถูกต้องให้สังคมไทยโดยการลบล้างความผิดให้แก่ผู้กระทำความผิดให้อยู่เหนืออำนาจกฎหมาย ทั้งคดีความผิดต่อชีวิตในการฆ่า ความผิดต่อทรัพย์สินในการเผาและทำลาย และความผิดทุจริตคอร์รัปชั่น"*

แต่ในรายพุ่งเป้าไปที่ประเด็นการชุมนุมทางการเมืองคือ แถลงการณ์ร่วมขององค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสภานักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งให้นิรโทษกรรมแก่บรรดาการกระทำของประชาชนอันเนื่องมาจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง หรือความขัดแย้งทางการเมือง

ดังปรากฏในมติ 2 ข้อ ว่า

1.เรียกร้องให้วุฒิสภามีมติไม่ให้ความเห็นชอบต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว และให้สภาผู้แทนราษฎรดำเนินกระบวนการให้ถูกต้องโดยยึดหลักการเดิม ตามที่ได้รับหลักการเอาไว้ตามวาระที่หนึ่ง

2.การตราพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม ควรนิรโทษกรรมให้แต่เฉพาะบรรดาการกระทำของประชาชนอันเนื่องมาจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง อันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานตามวิถีทางประชาธิปไตยที่มีการรับรองไว้ตามรัฐธรรมนูญเท่านั้น

แถลงการณ์จากสถาบันที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นคือ แถลงการณ์ของคณะผู้บริหาร **จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย** เพราะไปเน้นที่ความเห็นของคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) โดยเห็นว่าการจัดทำร่างกฎหมายนิรโทษกรรมนี้ไม่เป็นไปตามที่ คอป.ได้ให้แนวทางเรื่องการออกกฎหมายนิรโทษกรรมไว้...

สำหรับ คอป.มาจากการแต่งตั้งในสมัยรัฐบาล **นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ** หลังสลายการชุมนุมเมื่อกลางปี 2553 จนมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก

และทำงานต่อเนื่องมาถึงสมัยของรัฐบาลยิ่งลักษณ์

รายงานของ คอป.เกี่ยวกับการสลายม็อบ ถูกตั้งคำถามเป็นอย่างมาก เมื่อเทียบกับรายงานขององค์กรอื่นๆ อาทิ ศูนย์ข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบเหตุสลายชุมนุม เม.ย.-พ.ค.53 (ศปช.)

แถลงการณ์ของนิสิต-นักศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยต่างๆ เหล่านี้ พิจารณาจากเนื้อหาแล้ว สะท้อนให้เห็นความแตกแยกในสังคมไทยที่ยังคงดำรงอยู่อย่างชัดเจน

ชัดเจนยิ่งจาก "ประเด็น" ในการ "คัดค้าน" พ.ร.บ.นิรโทษกรรม ฉบับ เหมาเข่ง-สุดซอย

ปัญญาชนกับ ยกเข่ง มองผ่าน แถลงการณ์. *มติชน.* 8 พฤศจิกายน 2556, หน้า 1, 13.